

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ДЪРЖАВНА КОМИСИЯ ПО ХАЗАРТА

Б Ю Л Е Т И Н

юли, август, септември/2015

СЪДЪРЖАНИЕ

1. НОВИНИ И СЪБИТИЯ	3
2. СЪДЕБНА ПРАКТИКА.....	6
3. КАРТА НА ИГРАЛНИТЕ ОБЕКТИ В БЪЛГАРИЯ.....	15

НОВИНИ И СЪБИТИЯ

Нов 25-процентов "Дигитален данък" предложен в Италия

За лицензираните онлайн покер оператори може да стане по-скъпо да предлагат услугите си на регулирания италиански пазар. Причината е предложение за въвеждане на нов "Дигитален данък" от 1 януари, 2017, който ако бъде одобрен може да се налага върху хазартни транзакции.

Според Poker Industry Pro, предложеният данък е подкрепен от премиера Матео Ренци, който първоначално е бил против такава идея при първото ѝ представяне преди две години.

Известен още като "Web Tax," предложението е новият налог да е под формата на 25% процента данъчна удръжка за компании с онлайн транзакции в размер на повече от €5 милиона за период от най-малко шест месеца.

Идеята на предложението е данък да се налага когато интернет транзакция е извършена от лице пребиваващо в Италия, независимо от местоположението на компанията, към която отиват средствата. Смята се, че новият данък ще помогне за прекратяване на укриването на данъци в страната, което според проучване на Миланския университет е помогнало за реализиране на печалби в размер на €11 милиарда от е-търговия през 2013 г.

Ситуацията не изглежда особено добра за онлайн игралните компании в Италия, а регулираният онлайн покер пазар вече показва постоянни тенденции на спад. С приемане на предлагания данък работата на онлайн покер операторите може да стане още по-трудна.

Междувременно онлайн казино игрите и спортните залози отбелязват значителен ръст.

Източник: <http://bg.pokernews.com/>

Приходите от хазарт бележат ръст в икономиката на остров Ман

Онлайн хазартът съществува на остров Ман от доста време. Островът е предпочитано място за много от големите имена в онлайн хазарта като BGO Vegas, Dublinbet Casino, Trada Casino и още много други. Остров Ман е популярен заради своите благоприятни хазартни закони и онлайн хазартната инфраструктура. Тази година приходите от хазарт на Ман бележат сериозен ръст, което превръща индустрията в най-големия сектор в икономиката.

Изгревът на онлайн хазарта

Онлайн хазартът се разраства с всяка година, но едва ли местните са очаквали, че ще се превърне в най-важната част от икономика им. Е, последните доклади, представящи икономически графики и прогнози за малките британски острови, показват, че онлайн хазартът надминава финансовите услуги, които до скоро са били голям източник на приходите на Острова. Брутният вътрешен продукт на страната е достигнал 4.32 милиарда паунда за 2013-2014, като реално е нараствал с 4.5 % за година.

Ръстът е най-голям през 2008 г. и все още продължава да шокира хората по целия свят. Алън Бел, министър председател на Остров Ман коментира: "Това беше най-голямото увеличение на годишния БВП от 2008 г., годината на кредитната криза." Според Бел растежът ще продължава, благодарение на онлайн хазарта в региона.

Към днешна дата онлайн хазартът, развитието на комуникациите и технологиите са най-големият виновник за разцвета на икономиката на Остров Ман.

На Ман няма корпоративен данък, нито данъци за дивиденди. Освен това облагането на физически лица е ниско - най-много до 20 процента, което е по-малко от половината от най-високото ниво на облагане във Великобритания.

Интернет търговията, която включва онлайн хазарта, възлиза на повече от 20% от годишния БВП на остров Ман от 6,2 млрд. долара. Финансовите услуги дават около 35% от БВП, а други професионални услуги като правните и счетоводните съставляват около 20 на сто. Островът се радва три поредни десетилетия на продължителен икономически растеж.

Източник: <http://www.onlinecasinoreports.com/>

Списъкът с лицензираните оператори в Румъния се разраства

Eastern European Gaming обяви, че след влизането в сила на новия Закон за хазарта, в Румъния се наблюдава наплив от фирми, които желаят да се съобразят с новите изисквания, дори ако това означава да плащат "обратно данъци" за някои дейности, преди да получат окончателно лиценз.

През последните три месеца около 13 оператора са получили временни лицензии и списъкът се увеличава. Водещи имена в индустрията като PokerStars, 888 Holdings, Sportingbet, Betfair и Unibet, заедно с няколко по-малко известни компании вече могат законно да оперират на пазара в Румъния.

Според потребителите е вълнуващо да имат възможност да залагат на любимите си международни сайтове при това с пълно доверие в регулаторния режим, който осигурява честна игра.

Някои оператори обаче са избрали да се откажат от присъствие на румънския пазар, други все още оперират, но в сивия сектор.

Въпреки благоприятната среда и временните лицензии, в началото на юли румънското правителство публикува „черен списък“, съдържащ имената на 48 компании за залагания.

Източник: www.news.worldcasinodirectory.com

СЪДЕБНА ПРАКТИКА

РЕШЕНИЕ

№ 4999

гр. София, 15.07.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2015 г. в следния състав: ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова Добромир Андреев при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер 331 по описа за 2015 година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Х. О., ЕИК[ЕИК], чрез адвокат И. М., срещу решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 97 състав по нахд 8362/2013г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 128/24.04.2012г., издадено от председателя на Държавната комисия по хазарта (ДКХ), с което на П. Х. О. е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв за извършено нарушение на чл. 45, ал.2, т.4 от Закона за хазарта, на основание чл. 110, ал.1 от ЗХ. Като касационно основание се сочи нарушение на закона и на съдопроизводствените правила. Твърди се, че нарушението не е доказано и не са взети под внимание показанията на свидетелите на жалбоподателя. Излага се довод за неправилно приложение на чл. 45, ал.2 т.4 от ЗХ и чл. 28 ЗАНН. Изразено е искане за отмяна на решението на Софийски районен съд и за отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Държавна комисия по хазарта, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба, с искане да бъде приета за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от лице с надлежна процесуална легитимация. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НО, 97 състав по нахд №8362/2013г. е потвърдено наказателно постановление № 128/24.04.2013г. на председателя на ДКХ, с което на П. Х. О.

е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв за извършено нарушение на чл. 45, ал.2, т.4 от Закона за хазарта /отм./, на основание чл. 110, ал.1 ЗХ.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1 т.1 НПК – нарушение на закона.

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Законосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Нарушението е ясно, конкретно, точно описано в АУАН и НП. Установява се, че на 18.09.2012г. в игрално казино с адрес: [населено място], [улица], хотел „Р.“, в което се организират хазартни игри в игрално казино от П. Х. О. е допуснато лице без документи за самоличност, установено впоследствие като Х. Я. А..

Обжалваното съдебно решение е постановено в съответствие с материалния закон. Присъствието на лице без документ за самоличност в игралното казино представлява нарушение на чл.45, ал.2 т.4 от Закона за хазарта. Съгласно разпоредбата в игралните зали и в игралните казина не се допуска присъствието на лица без документи, удостоверяващи тяхната самоличност. При преценката за осъществяване на фактическия състав на нарушението неотнормимо е обстоятелството дали лицето е познато на охраната или работещите в казиното, както и дали е представило документ за самоличност на по-ранен етап, а след това този документ е оставен на място, извън игралната зала. Изискването на нормата е категорично: лицата, допуснати в игралната зала следва да държат в себе си документ за самоличност, който удостоверява тяхната самоличност. В момента на извършената проверка Х. Я. А. е бил без документи за самоличност и това обстоятелство се доказва от съставения констативен протокол от 18.09.2012г., подписан от участвалите при проверката главни експерти от Д., както и от управителя на игралното казино и гейм мениджъра.

Правилно Софийският районен съд не е кредитирал показанията на свидетелите на жалбоподателя – К. Т. – управител на казиното и А. М. – крупие в същото.

Свидетелите твърдят, че Х. А. е имал в себе си лична карта, но не я е показал. Тези показания се намират в противоречие с писмените обяснения, дадени от самия Х. Я. А. в хода на административната проверка, в които лицето потвърждава, че към момента на проверката не е разполагал с личната си карта, тъй като е била в неговия автомобил. Следва да се отбележи, че дори лицето да е било в държане на документ за самоличност, след като не е представил същия по време на проверката и не указал по друг начин наличието на такъв документ у себе си, единственият обоснован извод на проверяващите органи се явява този за липса документ за самоличност. Изискването на закона е категорично – всички лица в казиното трябва да са с документи за самоличност.

Неоснователни са доводите за наличие на маловажност. В случая не намира приложение нормата на чл. 28 ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този

вид. Липсата на вредни последици не обосновава извод за малозначителност, с оглед значимостта на обществените отношения, уредени с нарушените норми.

При така установеното, настоящият състав намира, че обжалваното решение е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението по НАХД № 8362/2013г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.2.

РЕШЕНИЕ

№ 249

гр. Велико Търново, 12.09.2015г

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Велико Търново, Трети касационен състав, в съдебно заседание на единадесети септември през две хиляди и петнадесета година в състав:

Председател: Георги Чемширов

Членове: Марияна Микова

Константин Калчев

при секретаря В Г. и с участието на прокурора от Окръжна прокуратура – гр. Велико Търново - Донка Мачева, като изслуша докладваното от съдията Микова по КНАХД№10247/ 2015г.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. II от Закона за административните нарушения и наказания.

Касаторът Държавна комисия по хазарта, чрез процесуалния си представител А.Н., обжалва Решение №117/24.04.2015г., постановено по НАХД №948/ 2014г. по описа на РС – Горна Оряховица, с което решаващият съд е отменил като незаконосъобразно Наказателно постановление №034/2014г., издадено от Председателя на Държавната комисия по хазарта, с което на „Аврамов 97“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5000лв. на основание чл.110, ал.1 от Закона за хазарта за нарушение на чл.45, ал.2, т.4 от същия. Касаторът твърди, че така постановеното решение е неправилно, тъй като решаващият съд неправилно е интерпретирал фактите по делото и с оглед на това е изградил погрешни правни изводи. Отделно това намира, че съдът неправилно е приел, че следва да намери приложение нормата на чл.28 от ЗАНН. Моли касационната инстанция да постанови съдебен акт, с които да отмени обжалваното решение като неправилно и да постанови друго, с което

да върне делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, респективно да потвърди наказателното постановление като законосъобразно и правилно.

В хода на съдебното производство пред касационната инстанция касаторът не се представлява. В допълнително представено писмено становище моли касационната инстанция да постанови решение, което да отмени решението на Горнооряховския районен съд като неправилно и да постанови друго, с което да потвърди като правилно и законосъобразно Наказателно постановление №034/2014г. на председателя на Държавната комисия по хазарта. Акцентира върху обстоятелството, че процесното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила. Моли касационната инстанция да вземе предвид, че в хода на съдебното следствие и от разпитите на свидетелите е установено нарушението, за което е ангажирана отговорността на нарушителя, тъй като длъжностните лица от ДКХ и ДАНС са установили в обекта две лица без документи за самоличност, което твърди касаторът, недвусмислено показва, че в проверяваният обект, стопанисван от „Аврамов 97“ ЕООД не е осъществяван контрол по отношение недопускане на лица в игралната зала без документи за самоличност, в съответствие с чл.45, ал.2, т.4 от Закона за хазарта. Посочва, че при разпита на крупното пред Горнооряховския районен съд първоначално свидетелят е заявил, че част от лицата ги познава и не ги проверява, а при повторно задаване на същия въпрос свидетелят се отметнал и заявил, че иска документ за самоличност на всички. Навежда доводи, че това противоречиво поведение на свидетеля при разпита му доказва, че в конкретната игрална зала не е имало установени правила по отношение контрола по спазване изискванията на чл.45, ал.2, т.4 от Закона за хазарта и че този изискуем по закон контрол е осъществяван непоследователно и хаотично. Сочи, че безспорно е установено от събраните в хода на съдебното производство доказателства, че лицата Г.И. и Д.Д. са били без лични документи при извършване на проверката. Оспорва като несъстоятелно твърдението на жалбоподателя, че след като лицето Д. е бил на работа в игралната зала, работи в същата по трудово правоотношение, то не следвало да представи документ за самоличност. Счита, че наличието на трудово правоотношение на едно лице с търговското дружество, организиращо хазартни игри, по никакъв начин не му дава право да присъства в залата без документ за самоличност, тъй като трудовите му функции нямат нищо общо с осъществяването на хазартната дейност в залата. Според касатора, да се приеме, че щом дадено лице има трудов договор, без значение от длъжността по него, с организатор на хазартни игри, то същото може да влиза във всяка игрална зала, стопанисвана от работодателя му, означава да бъде нарушена забраната на чл.45, т.4 от Закона за хазарта, без наличието на каквото и да основание за това.

Касаторът твърди, че неправилно и необосновано решаващият съд е приел, че в конкретния случай следва да намери приложението на чл.28 от ЗАНН, тъй като се касае за налагане на санкция на едноличен търговец, а визираната правна норма не намира приложение при ангажиране отговорността на субекти като нарушителя, а само по отношение на нарушители - физически лица

С тези допълнително развити доводи касаторът моли касационната инстанция да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение, постановено от Горнооряховския районен съд и да потвърди като правилно и законосъобразно Наказателно постановление №034/2014г., издадено от Председателя на ДКХ.

Ответникът по касационната жалба – „Аврамов – 97“ ЕООД- град Горна Оряховица в открито заседание се представлява от адв. Т.Т.. Моли касационната инстанция да постанови съдебен акт, с който да потвърди решението на Горнооряховския районен съд, като вземе

предвид съображенията,развити от жалбоподателя в писменото му становище, депозирано при разглеждане на делото от районния съд. Намира, че при издаването на обжалваното наказателно постановление са допуснати пороци, които правят същото незаконосъобразно и налагат отмяната му. Моли касационната инстанция да се съобрази с постановеното решение по аналогичен казус, където е отменено друго наказателно постановление, издадено от същия административно-наказващ орган отново поради допуснати множество пороци при издаването му, което решение е било обжалвано пред Административен съд – Велико Търново и който е потвърдил като законосъобразно решението,с което е отменено това наказателно постановление – решение по НАХД№947/2014г. по описа на РС- Горна Оряховица.

Окръжна прокуратура – Велико Търново, представлявана от прокурор Мачева предлага на съда да остави в сила обжалваното решение, постановено от Горнооряховския районен съд като правилно и законосъобразно.

Настоящият касационен състав на Административен съд – Велико Търново, като взе предвид събраните по делото доказателства от Горнооряховския районен съд и наведените от страните възражения, намира за установено следното:

Предмет на обжалване е Решение№117/24.04.2015г., постановено по НАХД№948/2014г. по описа на Районен съд-гр.Г.Оряховица, с което решаващият съд е отменил като незаконосъобразно Наказателно постановление№034/24.10.2014г.,издадено от Председателя на Държавната комисия по хазарта, с което на „Аврамов-97“ЕООД,ЕИК 104053624,със седалище и адрес на управление: гр. Горна Оряховица,ул.Васил Левски №8,представлявано от управителя Д.А., на основание чл.110,ал.1 от Закона за хазарта е наложено административно наказание-имуществена санкция в размер на 5000лв. за нарушение по чл.45,ал.2,т.4 от Закона за хазарта.

За да постанови решението си Горнооряховският районен съд, анализирайки събраните доказателства, е приел, че не налице извършено от обективна страна нарушение по смисъла на чл.45,ал.2,т.4 от Закона за хазарта. Посочил е, че съставът на нарушението по чл.45,ал.2,т.4 от Закона за хазарта предвижда, че в игралните зали и в игралните казина не се допуска присъствието на лица без документи, удостоверяващи тяхната самоличност. В тази връзка, ГОРС счита, че за да се ангажира отговорността на привлеченото към отговорност дружество за неизпълнение на задължение, вменено му с правната норма, то следва, че длъжностно лице, заето по съответния ред в дружеството, трябва да е допуснало в игралната зала присъствието на лица без документи, удостоверяващи тяхната самоличност и че в конкретния случай, съобразно събраните в хода на производството доказателства, не е доказано кое е това длъжностно лице. Аргументирал се е, че разпоредбата на чл.45 от Закона за хазарта се намира в Глава Трета – „Хазартни игри“, от което следва, че в тази глава са регламентирани правата и задълженията на правните субекти във връзка с организирането на хазартни игри, от което следва, че задължението за недопускане в игралните зали на лица без документи за самоличност касае пропускателния режим на лицата-посетители, който пропускателен режим следва да се осъществява от длъжностните лица, осъществяващи служебните си задължения по пропускателния режим. Решаващият съд е приел, че в конкретния случай длъжностното лице, което е следвало да изпълни задълженията си по закон – да установи дали лицето има документ за самоличност – е било лишено от възможността да изпълни тези свои задължения по закон, за да бъде „установено“ административно нарушение на всяка цена. В заключение, съдът е намерил, че не е осъществен от обективна страна състава на конкретното административно нарушение, поради което така издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно.

Отделно от това, Горнооряховският районен съд е изложил мотиви защо не споделя съображенията на административно-наказващия орган, че нормата на чл.28 от ЗАНН не може да бъде приложена по отношение на еднолични търговци и юридически лица, като е посочил, че няма пречка, ако са налице предпоставките, визирани в посочената правна норма – чл.28 от ЗАНН – нарушителят - в случая юридическо лице - да бъде предупреден чрез законния си представител. Акцентирал е, че в хода на това производство не следва да бъде обсъждано дали са налице предпоставките за квалифициране на извършеното нарушение като маловажен случай, тъй като не е установено по несъмнен начин, че юридическото лице е нарушило задълженията си по чл.46,ал.2,т.4 от ЗХ.

Настоящият касационен състав на Административен съд-Велико Търново при извършената служебна проверка на жалбата, с която е сезиран, намира, че жалбата е подадена от надлежна страна-участник във въззивното производство, в законния срок, до компетентния съд, което я прави допустима. Съгласно чл.63,ал.2 от ЗАНН, административният съд разглежда касационните жалби срещу решенията на съответните РС по реда на глава XII от АПК. Чл.218 от АПК, по принцип, свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи и служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

В рамките на извършената проверка, касационната инстанция намира, че така постановеното от Горнооряховския районен съд решение е валидно и правилно и няма основания за отмяната му. Направените фактически констатации от решаващия съд кореспондират със събраните по делото доказателства и обосновават направените правни изводи. Въззивният съд обосновано и мотивирано е взел своето решение при извършена цялостна проверка на обжалваното НП, съгласно задължението си по чл. 312 и чл. 313 НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН. Съдът не е нарушил процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните и в мотивите към решението си е направил подробно изложение на установените по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи.

Настоящият състав на съда възприема изцяло изводите на въззивния съд, направени при внимателен и задълбочен анализ на събраните в хода на производството доказателства. Вярно е, че съобразно чл.45,ал.2,т.4 от Закона за хазарта : „*В игралните зали и в игралните казина не се допуска присъствието на лица: т.4. без документи, удостоверяващи тяхната самоличност*“; и че съобразно цитираната правна норма задължение на организатора на хазартни игри е да организира контрол по отношение на лицата, влизащи в игралната зала, така че да не допуска физически в нея да пребивават лица, които не носят със себе си документи за самоличност.Вярно е обаче и приетото от решаващия съд, че в конкретния случай, съобразно събраните доказателства, такова лице осъществяващо контрол на влизащите в игралната зала лица би следвало да е крупното или управителя на дружеството, които са присъствали в залата, но са били ангажирани с извършваната им в момента проверка от административния орган.След като те са били ангажирани да отговарят на въпросите на проверяващите, да предоставят изисквани им документи и информация очевидно са били в невъзможност за времето на извършване на проверката да изпълняват вмененото им задължение по смисъла на чл.45,ал.2,т.4 от Закона за хазарта - да не допускат влизането в игралната зала на лица без документи за самоличност. Правилно решаващият съд е посочил, че за да е осъществено изпълнителното деяние „допуска“ на конкретното административно нарушение е необходимо съответното лице-управителят на дружеството или крупното - да са знаели,че в игралната зала присъстват посетители, които не носят в себе си документи за самоличност, като знанието на този факт следва да е установен въз основа

на извършена проверка на тези лица при влизането им в игралната зала. След като безспорно е установено от гласните доказателства по делото, че управителят на дружеството е бил ангажиран да представя изисквани му документи – разрешителни и други документи на един от членовете на проверяващия екип, а крупнето също е било ангажирано с предоставяне на информация на друг служител от проверяващия екип очевидно същите са били в невъзможност да извършват проверка на влизащите в залата лица, каквото лице е бил свидетелят Г.И... Не става ясно защо залата не е била затворена по време на извършване на проверката, а въпреки извършваната проверка се е допускало в нея да влизат лица, които обективно няма кой да провери дали носят в себе си документи за самоличност т.е обективно няма кой да изпълнява вмененото задължение на организатора на хазартни игри по чл.45,ал.2,т.4 от ЗХ. С оглед на горното, съдът намира,че в конкретната ситуация организатора на хазартни игри – извършване на проверка от екип от служители,изискващи предоставянето на различни документи и информация - е бил във фактическа невъзможност лично или чрез свои служител да извършва контрол на лицата влизащи в игралната зала дали те носят със себе си документи за самоличност, както и да не допуска влизането в игралната зала на лица, които не носят в себе си документи, удостоверяващи тяхната самоличност.

Опровергано от доказателствата по делото е твърдението на касатора, че нито един от служителите на „Аврамов -97“ЕООД по никакъв начин не е бил възпрепятстван по време на проверката да изпълнява задълженията си. Безспорно е от доказателствата по делото, е по това време в залата са били управителят,който е предоставял документи на проверяващия екип и крупнето, което също е било заето с предоставяне на информация на проверяващия екип т.е де факто е имало само един служител че той е бил ангажиран по начин, че да не може да осъществява контрол дали лицата, които влизат в залата - като св. Г.И.. - имат в себе си документ, удостоверяващ самоличността му. Ангажирането на този служител да предоставя информация и обяснения на проверяващия екип обективно представлява лишаване на същия от възможност да не допуска влизане на лица и присъствието на лица в игралното казино, които не носят със себе си документи, удостоверяващи тяхната самоличност. След като единственият служител е бил зает във връзка с извършвана проверка да се твърди липса на контрол на лицата, посещаващи игралната зала през същия този момент е несъстоятелно.Касационната инстанция споделя извода на ГОРС,че служителят Ф.,в качеството ни на крупие в „Аврамов 97“ЕООД е бил лишен от възможността да извърши проверка дали свидетеля И. като посетител, влизащ в игралната зала носи в себе си документ,удостоверяващ самоличността му поради намеса на служител на ДАНС. В тази връзка, следва да бъде посочено, че са еднопосочни показанията на свидетелите, че съпругата на И. е била пред залата и е носела документите му за самоличност, но не и дадена възможност да представи документите за самоличност на съпруга си с доводи на проверяващите,че не му е необходима,защото на него няма да му пишат акт. Що се отнася до твърдението на касатора,че от противоречивите показания на свидетеля Ф. относно имало ли е служител ,който да стои на входа на обекта и да проверява лицата за документи за самоличност следва като единствено възможен извод този за липса на контрол на лицата,който посещават игралната зала,съдът не споделя този извод. На първо място следва да бъде посочено,че доказателствата,събрани в хода на производството се преценяват в тяхната съвкупност. На следващо ,но не на последно място в тежест на административно-наказващия орган е да докаже осъществяването на всички елементи от състава на конкретно административно нарушение и след като в конкретния случай липсват доказателства,който разгледани в тяхната взаимовръзка и съвкупност да налагат като единствено възможен извод този,че безспорно е доказано извършването на нарушението,наличието на всички негови елементи и то е съставомерно може да се приеме,че са налице предпоставките за ангажиране отговорността на нарушителя за

конкретното нарушение. Липсата на такива безспорни доказателства, събрани от административния орган дава основание на съда да приеме за обоснован извода на решаващия съд, че не е доказано извършването на твърдяното нарушение от обективна страна, поради което така издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и следва за бъде отменено.

Изцяло несъстоятелно е твърдяното да е извършено административно нарушение посредством присъствието на свидетеля Д. като лице, което е допуснато да присъства в играната зала, без да носи със себе си документи, удостоверяващи самоличността му. В хода на производството през ГОРС са събрани доказателства, че лицето Д. работи по трудово правоотношение в тази игрална зала като общ работник и изпълнява трудовата си функция там. Следователно свидетелят Д. не е посетител в игралната зала, а е бил на местоработата си и е изпълнявал трудовите си функции и по отношение на него е неприложима разпоредбата на чл.45, ал.2, т.4 от ЗХ. Този свидетел не е присъствал в игралната зала по смисъла на чл.45, ал.2, т.4 от ЗХ, а е изпълнявал служебните си задължения.

По изложените съображения настоящият касационен състав намира за обоснован и правилен извода на решаващия съд за несъставомерност на визираното административно нарушение, поради което правилно съдът е отменил обжалваното пред него наказателно постановление като незаконосъобразно.

Що се отнася до това приложима ли е или не разпоредбата на чл.28 и чл.29 от ЗАНН, регламентиращи института на освобождаване от наказателна отговорност, по отношение на юридическите лица и едноличните търговци с оглед конкретния правен спор и при приетата от съда несъставомерност на твърдяното административно нарушение е безпредметно обсъждането на тези доводи, наведени от касатора. Независимо от това, настоящият касационен състав намира за необходимо да посочи, че не споделя доводите на касатора относно неприложимостта на нормата на чл.28 от ЗАНН по отношение на юридическите лица. Правилно Горнооряховския районен съд посочва, че ако се допусне стеснителното тълкуване, предлагано от касатора - че нормата на чл.28 от ЗАНН не се прилага по отношение на юридическите лица, а е приложима само по отношение на физическите лица - то биха се създали условия за неравно третиране на нарушителите при сходни или същите като обективни елементи на състава административни нарушения, което е недопустимо. Няма пречка, ако са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, тази правна норма да бъде приложена и при индивидуализация на наказанието за нарушение, извършено от юридическо лице. В подкрепа на този извод на съда е обстоятелството, че когато се касае за налагане на административно наказание, за извършването на което законодателят е предвидил възможност за административния орган да определи съразмерното и справедливо наказание с оглед тежестта на нарушението, наличието на смекчаващи и отегчаващи обстоятелства. Казано иначе, наказващият орган извършва преценка дали са налице предпоставките по чл.27-29 от ЗАНН и в резултат на така извършената преценка определя конкретното наказание. Липсва правна норма, която да изключва извършването на такава преценка за индивидуализация на наказанието и съответно приложимостта на чл.27-29 от ЗАНН по отношение на юридическите лица. Ето защо съдът намира за неоснователни твърденията на касатора за неприложимост на нормите на чл.28 и чл.29 от ЗАНН по отношение на юридическите лица

По тези съображения съдът счита, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени пропуски, които да засягат валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, за които съдът съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК следи служебно. Като обсъди посочените в жалбата пороци на

решението съдът намира, че не е налице нарушение, касационно основание за отмяна на решението, поради което същото, следва да се остави в сила.

Водим от горното, и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във вр. с 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – Велико Търново, Трети касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №117/24.04.2015г., постановено по НАХД №948/2014г. по описа на Районен съд – гр. Горна Оряховица.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните посредством изпращане препис от същото, съобразно чл. 138 АПК.

Председател:

Членове: 1. 2

КАРТА НА ИГРАЛНИТЕ ОБЕКТИ В БЪЛГАРИЯ

